

La primera llei econòmica socialista ► Els socis parlamentaris

Pàgines 16 i 17 <<<

ERC i IU-ICV donen un suport crític als pressupostos

► Puigcercós avisa que el futur depèn del que faci el PSOE amb l'Estatut

► Llamazares afirma que recolza el projecte però que «s'ha de tapar el nas»

RAIMUNDO CASTRO
MADRID

L'esquerra parlamentària va garantir ahir l'aprovació dels primers pressupostos de José Luis Rodríguez Zapatero. Però el suport d'ERC i IU-ICV, per a sorpresa dels socialistes, va ser molt crític. El diputat republicà Joan Puigcercós va avisar que, en el futur, el seu suport dependrà de la postura socialista davant el nou Estatut, mentre que Gaspar Llamazares, el líder d'IU, va dir que els comptes «fan pudor de ranci» pel seu escàs gir social. «Ens obliguen a tapar-nos el nas» per recolzar-los.

Puigcercós va destacar que el seu suport ve donat per la necessitat de «desmuntar l'Estat aznarista» i per

coherència amb el suport que els independentistes van donar a Zapatero en la investidura, en la confiança que el president respectarà l'Estatut que aprovi el Parlament.

El diputat republicà va assegurar que serà lleial a l'esquerra espanyola i que «amb ERC no hi haurà docilitat, però tampoc dobles llenguatges». I va afegir: «Aquest és el repte: no estem còmodes a Espanya. Tenim un problema amb Espanya. I vostès el tenen amb nosaltres. A partir d'aquí, hi ha molta feina a fer».

UNA ALTRA CONJUNTURA // Puigcercós va recordar que els suports futurs dependran de l'actitud del PSOE sobre l'Estatut quan arribi a les Corts. Va subratllar que «són els primers

►► Puigcercós (esquerra) conversa amb Zapatero, ahir al Congrés.

pressupostos d'un Govern de l'Estat als quals l'independentisme català donarà suport i els últims en l'actual conjuntura». Amb el nou Estatut, va advertir, hi haurà «una nova estratègia».

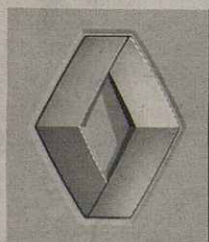
Amb tot, el portaveu d'ERC va explicar que el seu suport als comptes també és per les esmenes que ha pactat amb el Govern i que, va assegurar, reportaran millores per a tota

Espanya, a més d'ajudar la llengua catalana i les infraestructures turístiques i de ferrocarril. No es va abstenir de sostenir que CiU no va aconseguir arrencar avanços com aquests a canvi del seu suport al PP.

RESPONSABILITAT // Joan Herrera, d'ICV, no va arribar a l'extrem de Llamazares, però sí que va reprotxar al Govern que els pressupostos si-

guin «de transició i continuistes». «No hem presentat una esmena de totalitat per responsabilitat, però volem que la naftalina surti dels pressupostos l'any que ve», va exigir.

ERC i ICV van criticar el Partit Popular per parlar d'acords secrets amb el PSOE. «Els pretesos pactes ocults de Rajoy són el mateix que les armes de destrucció massiva d'Aznar: inexistents», va dir Herrera. ▢

RENAULT ocasió

Respondemos por ellos.

¡Llévate un seminuevo matriculado en 2004!

Renault Clio 5p dCi 80cv
Confort Expression

10.230€*

ABS + SAFE, 4 airbags, radio mono-cd, aire acondicionado, faros antiniebla.

Renault Mégane 5p dCi 100cv
Confort Expression

13.900€*

ABS + SAFE, 6 airbags, ordenador de a bordo, radio mono-cd, aire acondicionado, faros antiniebla.

NO EMPIECES
A PAGAR
HASTA DENTRO
DE 6 MESES

Para más información, llame al 902 333 500.

Si lo tienes en mente, lo tienes aquí.
www.renault.es

*Precio promocional, incluyendo ahorro máximo de 721,21 € del nuevo Plan Prever, por la compra de un turismo de ocasión de menos de 5 años de antigüedad y entregando para desguace un vehículo de más de 10 años de gasolina con plomo (Ley 62/2003 del 30/12/2003. En vigor desde el 1/01/2004). Oferta válida hasta el 30/11/04, para todos los vehículos adquiridos en los concesionarios Renault adheridos a esta promoción. Gastos de transferencias no incluidos. Modelos visualizados: Renault Clio 5p. Pack Dynamique y Renault Mégane 5p. Luxe Privilege.

Celebració institucional de 25 anys d'autogovern

Maragall demana, amb la «saviesa»
apresa, un Estatut més «agosarat»

► Reunirà els líders parlamentaris per «pactar les regles de joc» a seguir

► Benach confia que el nou text tingui més suport que el del 1979

CARLES COLS
BARCELONA

La celebració institucional del primer quart de segle de l'Estatut es va transformar ahir (no hi havia apostes en sentit contrari) en una mena de trampolí sobre el qual agafar impuls de cara a la redacció d'un nou text, oportunitat que no van deixar passar el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, el president del Parlament, Ernest Benach, i el president Pasqual Maragall, per descomptat. Un gairebé arqueològic vídeo de presentació sobre la Catalunya del 1979 i les intervencions prèvies de dos dels ponents de l'Estatut d'aquell any, Miquel Roca i Jordi Solé Tura, van portar el president de la Generalitat a reivindicar un nou redactat de la llei «més agosarat», que, si és presentat davant el Congrés dels Diputats amb la força que dona la unió, serà «imparable».

Amb mesura, Maragall va retratar l'Estatut vigent com un document que, encara que passats només 25 anys, ha envellit malament. «Es va fer tot el que es podia fer i tan bé com es podia fer», va dir dirigint-se als pares d'aquella llei presents al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat. Però, un cop reconegut l'esforç, va plantejar que la realitat ja és clarament una altra: «El 2004 som més savis». Els «coneixements jurídics» -va posar com a exemple- són superiors, i és en aquest context en què va exigir més «gosadia».

EL PATRIMONI DEL CASTELLÀ // Era la celebració d'un aniversari, però el president va dedicar part de la seva intervenció a enumerar els reptes del nou Estatut: un millor finançament, una nova relació amb l'administració local, més transparència democràtica i, especialment, el reconeixement del català «a Espanya i a Europa» i del castellà a Catalunya com «un patrimoni comú que es comparteix amb la resta de pobles d'Espanya».

Maragall va anunciar la seva pròxima reunió amb els presidents de tots els grups parlamentaris, més que per definir continguts, per establir un consens sobre «les regles del joc» a seguir, de manera que pactat al final un text aquest sigui indiscutible a Madrid.

El repte d'una «ambició més gran» va ser també l'eix central del discurs de Saura, que va definir l'E-

►► Jordi Pujol i Pasqual Maragall (primers d'esquerra a dreta) posen junt a membres de la comissió dels 20: Josep Verde Aldea (al costat de Maragall) i Macià Alavedra. Tras ells, Miquel Roca, Josep Maria Triginer, Jordi Solé Tura, Carles Güell, Manuel de Sàrraga, Ernest Benach (president del Parlament) i Josep Sendra.

tatut del 1979 com «un pas decisiu, però no com la culminació» de les aspiracions dels catalans, «amb independència del seu origen o de la seva llengua».

EL REpte DEL SUPORT // Benach, per la seva part, també va tenir paraules d'elogi per als ponents de l'Estatut de Sau, però va remarcar que llavors «la recuperació de l'autogovern no va ser completa i encara no ho és». Les multitudinàries manifestacions del 1979, prèviament recorda-

des en vídeo, van permetre rememorar fins a quin punt l'Estatut vigent comptava amb vent a les veles, i en aquest sentit va resultar atrevit el repte que va plantejar el president del Parlament: «Necessitem una resposta ciutadana tant o més gran que la del 1979».

Igual que Maragall, Benach va aixecar també ben alt el llistó de les reivindicacions del nou Estatut. En aquest sentit, va recordar als ponents del nou text que «ambició i consens no són incompatibles» i, en

conseqüència, els va alertar que «les seves responsabilitats van més enllà dels partits polítics» en què militen.

CITA DE COMPANYYS // Benach va tancar la seva intervenció parafrasejant unes reflexions del president Lluís Companys el 1932 sobre l'Estatut aprovat aquell any. Després de l'absència d'ERC en els actes oficials organitzats aquest mes arran del 64 aniversari de l'afusellament de Companys, el gest va cobrar un especial significat. ▢

els consells

LA VEU DE
L'EXPERIÈNCIA

► Encara que no és un entusiasta defensor de la necessitat de renovar l'Estatut, Miquel Roca, ponent el 1979 a Sau, va oferir ahir, en la seva intervenció amb motiu del 25 aniversari del text llavors redactat, alguns consells. «Només els febles tenen por del pacte», va argumentar l'exsecretari general de Convergència. «Voliem que allò que estàvem fent durés molt de temps», va recordar, sense arribar a precisar després si un quart de segle, en aquell context, ha estat o no poc temps.

► La intervenció de Roca va rendir homenatge a l'Estatut pactat el 1979, però també, i d'una manera especial, a tots els ponents ja morts, als quals després Pasqual Maragall va dedicar també part del seu discurs.

► L'altre pare de l'Estatut convidat a intervenir en l'acte, Jordi Solé Tura, va recordar, també com un consell de cara al futur, el paper que els immigrants van jugar en les construccions de l'autogovern català el 1979. Però, sobretot, va fer dues peticions als redactors del nou Estatut: «Saviesa i prudència».

► La saviesa la va reclamar Solé Tura perquè s'encerti en les qüestions a incloure en el document, i la prudència, perquè es tingui present per endavant que no n'hi ha prou amb «l'acord polític», sinó que a més a més és necessari comptar amb «el consens social».

CONTRACRÒNICA

Reunió d'amics

L'acte del 25è aniversari de l'Estatut va posar en relleu que, avui dia, el consens de fa un quart de segle està lluny de poder reproduir-se

ELIANNE ROS
BARCELONA

No hi podia haver una ocasió més bona que el 25 aniversari de l'Estatut per invocar el déu del consens i demanar-li que guiï la generació de polítics que s'enfronta al repte d'elaborar un nou marc jurídic. Amb aquest afany, el tripartit va organitzar ahir el seu enèsim festival patriòtic. De ganes no n'hi van faltar. Solemne acte al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat amb un vídeo historicosentimental, interpretació al piano d'*Itaca*,

la simbòlica cançó de Lluís Llach, i els coneguts discursos de les màximes autoritats del país. Però el que va sortir va ser més una reunió de vells amics -sobretot de la generació que sortia amb cabells en el vídeo- que la buscada reunió d'una classe política conjurada per repetir la gesta unitària del 1979.

Absències com les del líder de CiU, Artur Mas -que ahir a la nit debatia a Telemadrid amb els presidents d'Extremadura, Juan Carlos Rodríguez Ibarra, i de les Balears, Jaume Matas-, i de la plana major

de CiU eren simptomàtiques del clima de desconfiança regnant. L'única absència justificada era la del secretari general de la federació, Josep Antoni Duran Lleida, que a aquella hora exercia de portaveu del seu grup al Congrés dels Diputats. El màxim representant de CiU va ser Jordi Pujol, que en l'últim minut va reconsiderar la seva negativa a assistir a l'acte. L'expresident va escoltar com Miquel Roca i Jordi Solé Tura reclamaven als seus successors «saviesa i prudència» per aconseguir el mateix consens que fa 25 anys.

Qui tampoc va escoltar aquests consells va ser Josep Piqué. El president del PPC va arribar tres quarts d'hora tard i es va trobar que la seva cadira estava ocupada per la dona de Roca, Anna Segarra. Els desbordats serveis de protocol el van col·locar darrere d'una columna, fora de la zona d'autoritats. Quan Segarra se'n va adonar, va córrer a canviar-li la plaça i Piqué va acabar assegut entre el líder d'ERC, Josep Lluís Carod-Rovira, i el portaveu d'ICV, Joan Boada.

La irrupció de dos joves de l'esquerra radical que van aconseguir desplegar una pancarta que deia «Ni reformes, ni Estatut» i la sorollosa protesta que arribava de la plaça Sant Jaume -on el col·lectiu de guàrdies de seguretat demanava millores laborals- van entelar la imatge de suport social que es va voler donar a l'acte invitant entitats de diferents colors. Al conseller Joan Saura l'esperen els dotze treballs d'Hèrcules. ▢